

ת"פ 48571/03 - מדינת ישראל נגד אשרף הרוש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 23-03-48571 מדינת ישראל נ' הרוש (עוצר)

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה
המאשימה מדינת ישראל
נגד אשרף הרוש (עוצר)
הנאשם

גור דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו, שניתנה במסגרת הסדר דין, בכתב האישום המחוקן, בשתי עברות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

על פי עובדות כתב האישום המחוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיק הנאשם, שהוא תושב השטחים, באישור שהיה בישראל, ועבד בחברה בבעלותו של אAMIL אסראף (להלן: "AMIL"), קבלן מצבות מטעם חברה קדישה.

ביום 14.3.2023 עבד הנאשם יחד עם AMIL ואחיו, יוחאי אסראף (להלן: "יוחאי"), בבית הקברות בראשון לציון (להלן: "בית הקברות"). באותו הזמן, נהג AMIL במחפרון וחפר קברים, בעוד יוחאי והנאשם התבklassו לכוסות את הקברים באדמה. הנאשם התעלם מהדרישה של AMIL להחל מכסה את משטח הבטון באדמה. AMIL העיר לו על כך, אך הנאשם המשיך במעשהיו, תוך שהתעלם מדרישת AMIL. AMIL בתגובה, העיר לנאים ובקש מהם לשבת בצד, אך הנאשם מיאן לעשות כן. AMIL שב על דרישתו, ובתגובה, ללא התראה מוקדמת, נטל הנאשם לידי את חפירה והטיחו על הקרקע בעוצמה רבה תוך שהוא נשבר.

מיד ירד AMIL מהמחפרון, ניגש לנאים ובקש להריגתו, אולם הנאשם אגרף ידו והניפה בתנועת אים לעבר AMIL, תוך שאAMIL אוחז בידו בכדי למנוע מעשה כן. באותו הזמן, ניסה הנאשם להיאבק באAMIL, ועל כן אחזה AMIL ויוחאי בנאים ובקשו להריגתו, בעודו משתמש ואומר להם: "אללה أكبر" "אני רוצה להיות היחיד", תוך שהמשיך למלא פסוקים מהקוראן.

באותן הניסיבות, הזעיק AMIL את המשטרה וכן את בני משפחתו של הנאשם אשר עבדו בסמוך, והלה אחזו בנאים

וביקשו להכניעו ולהרגיעו.

משהಗינו השוטרים למקום, אמר להם הנאשם "אני רוצה למות כsha'hid" תוך שחוzer על כך "יחי פלסטין" וכי הוא רוצה להקריב עצמו למען פלסטין, ובведודו מוביל לנידית המשטרה התנגד הנאשם לכך בגופו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה פירטה את הערכים החברתיים המוגנים בסיסו העבירות נושא כתוב האישום, לרבות פגיעה בשלות הנפש ותחושים הביטחון והחריות של הפרט. ב"כ המאשימה טענה כי בשים לב לאופי המלא המaims של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן ולאור המצב הביטחוני הנוכחי בישראל, שפגעה שפגע הנאשם בערכיהם המוגנים נמצא ברף הגבוה.

ב"כ המאשימה טענה כי לנԱם היו מספר הזרמוויות לחדר מעשי, אך הוא המשיך לאיים גם לאחר שבני משפחתו הגיעו למקום ואף לאחר הגעת המשטרה. ב"כ המאשימה טענה כי לא מצאה פסיקה דומה בהם האיוימים היו בדרגת חומרה כה גבוהה, ובשים לב לנסיבות המקירה ואופי המלא המaims, עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

ኖכח הודהה הנאשם כי הוא נעדר עבר פלילי קודם, טענה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתרה, קרי 10 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לתת פרשנות מרחיבה לאמירותיו של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן, אשר נאמרו כאשר הוא היה שרוי בסערת רגשות ולא כללו أيام מפורש בהרג. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מרשו מחזק באישור עבודה בישראל מזה ארבע שנים וכי לו היה חשש כלשהו ממנו, אישור זה היהלקח ממנו. ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל ל考לה לתקן של כתב האישום להודהה הנאשם ולתקופה בה הוא שרוי במעצר, כאשר הוא מופרד מבני עמו.

אביו של הנאשם, מר מחמד הרוש, מסר כי הוא עובד בבית העלמין הראשון לציון מזה עשר שנים, כאשר בארבעת השנים האחרונות עבד הנאשם יחד אליו. אביו של הנאשם טען כי מדובר באירוע חריג, שנמשך זמן קצר, אף כי אישר שלא היה במקום באותו אירוע והגיע רק לאחר מכן.

דין והכרעה

ה הנאשם הורשע בשתי עבירות איוימים שבוצעו בסמיכות זמניות חלק מאירוע כולל, ומשכך יש לקבוע בגין מתחם ענישה הולם אחד, וכך גם עליה מטייעוני באילו כוח הצדדים.

הערכים החברתיים המוגנים בסיסו העבירות נושא כתב האישום הם שמירה על גופו, נפשו, ביטחונו האישוי ושלות נפשו של הפרט.

עבירות האיומים הפכה לנגע בחברה, שיש לבعرو ביד תקיפה. בתו המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסתוכנות הטבועה בה, בהתייחס להוצאה דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם עשויו ברינויו לשם - ראו לעניין זה: **ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל**, מג(3) 373 (1989) וכן **רע"פ 2038/04 למ נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006).

בדנא פגע הנאשם בערכיהם החברתיים המוגנים ברף הגבוה, בשים לב לאופיו האיומים אותם השמעו הנאשם בעלי תוכן ממשי ו konkreti, הן לאור התנהגו המאיימת והעובדת כי לא חدل גם כאשר הגיעו כוחות המשטרה למקום.

אשר לנسبות ביצוע העבירות, מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי הנאשם, שהוא תושב השטחים אשר החזיק בהיתר עבודה בישראל, עבד בבית העלמין לראשונה לצוין מטעם חברה קבלנית למצבות בבעלותAMIL. במהלך עבודתו של הנאשם ייחד עםAMIL ואחיו, התעלם הנאשם מדרישתו שלAMIL למסות את הקברים באדמה, ולאחר שאAMIL העיר לו מספר פעמים, נטל לידיו את חפירה, הטicho ברצפה והביא לשבירתו.AMIL ניגש לניגש לניגש בניסיון להרגינוו, אולם הנאשם אגרף את ידו והניפו בתנועת אiom לעברAMIL. לאחר מכן, ניסה הנאשם להיאבק באAMIL ובוחאי שביקשו להרגינוו ובעוודו משתוול, אמר להם: "אללה أكبر" "אני רוצה להיות שהיד" וכן מלמל פסוקים מהקוראן. הנאשם לא חדל מעשיו גם לאחר שבנו משפחתו שעבדו בסמוך הוועקו למקום ואף לאחר הגעת כוחות המשטרה, להם אמר כי הוא מעוניין להקריב עצמו למען פלסטין וכן "אני רוצה למות כשהיד" ו"חי פלסטין". בהמשך, בעודו מוביל לנידית המשטרה התנגד הנאשם למעצרו בגוףו.

ברי כי המצב עלול היה להסלים ותוצאותיו היו עלולות להיות חמורות יותר, לו הנאשם היה מצליח להוציא את איומו מהכוח אל הפועל טרם הגעת כוחות המשטרה למקום.

זאת ועוד, אין להתעלם מתחושת הפחד והאימה שווידאי אחזה באAMIL וויחאי, עת הנאשם התנגד באופן אלים כלפים, והכל בשל עניין של מה בכר, תוך שאים באמצעות אגרופיו עלAMIL, מעסיקו, שבר את החפירה בה החזק, אים כי בראצונו להפוך לשאהיד ולהקריב עצמו למען פלסטין.

עוד ולחומרה נתתי דעתך לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בעודו שווה בישראל לאחר שקיבל לידי היתר עבודה כדי.

מדיניות הענישה הנהוגת בגין עבירת האיומים מעלה כי הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב, החל מעונשי מאסר צופים פנוי עתיד ועד למאסר בפועל בגין סורג וברית, והכל בשים לב בשים לב לנسبות ביצוע העבירה וניסיונותם האישיות של הנאשםים שעמדו לדין.

לצד האמור אזכיר כי בעניינו, וכי שעה גם מדובר במקרה באת כוח המשימה במועד הטיעונים לעונש, קשה לאתר מקרים דומים לתיק שלפני, בשים לב לאופיו האיומים אותם השמעו הנאשם ולתוכנם הממשי והחמור.

בהתאם זה אזכיר כי עיינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אולם לא מצאתי לנכון להשליך ממנה לעניינו, נכון השוני המובהק בנסיבות ביצוע העבירות שם לאלו שבעניינו - כך לדוגמה ב-ת"פ (שלום-ים) 20-08-9779 **מדינת ישראל נ'**

הדרה (28.4.2021), הנאשם ביצע את עבירות האויומים בעודו שרוי תחת השפעה של חומרם משני תודעה, אשר הביאו אותו לביצוע המעשימים, כאשר לא היה ביכולתו להוציאם מן הכוח אל הפועל; ות"פ (שלום-ראשל"צ) 15-14-23876 מдинת ישראל נ' הרוש (14.7.2016) עניינו באויומים שהושמעו כלפי עובדת ציבור.

נוכח עקרון ההילמה ובשים לב לערכיהם המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ומידיות העונישה הנהוגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו נוע בין 6 ל-14 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוות.

לא מצאתи לנכון ואף לא טוען על ידי מי מהצדדים כי יש לחזור ממתחם העונש ההולם לחומרה מטעמי שלום הציבור או לפחות מטעמי שיקום. לפיכך, יש לגזר את דיןו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתאם לנסיבות שאין תלויות ביצוע העבירות.

אשר לנסיבות שאיןן קשרות ביצוע העבירות, הנאשםolid 1998, המתגורר בשטחים, נעדר עבר פלילי קודם, אשר הודה ביצוע העבירות במסגרת הסדר דין.

לצד האמור, יזכיר כי הנאשם לא הביע כל חרטה על מעשייו במהלך הדיונים המשפטיים שנערכו בעניינו, ואף כאשר ניתנה לו ההזדמנות לומר את דבריו טרם מתן גזר הדין, הוא בחר שלא לומר דבר.

בשים לב לכל השיקולים המפורטים לעיל, יש למקם את הנאשם בשליש התחthon של מתחם העונישה ההולם. בנוסף לעונש המאסר בפועל, מצאתי לנכון להשיט על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס, שיוא בהם כדי להרתיעו.

סוף דבר

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים, בקיוזו ימי מעצרו של הנאשם מיום 14.3.2023.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים. הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירות אלימות כנגד הגוף, לרבות עבירת אויומים.
- ג. קנס בסך של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם לא יואחר מיום 1.8.2023.

הकנס יועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וניתן יהיה לשומו בתוך שלושה

עמוד 4

ימים מיום גזר הדין באחת הדריכים המפורטים באתר המרכז.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בהעדר הצדדים.